

Afgjørelse af alle forekommende administrative Anliggender.

Efter disse Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets Forhold til den gjældende Ret i det Hele, skal jeg nu med et Par Ord henlede Opmærksomheden paa nogle af de vigtigste Hovedpunkter i selve Lovforslaget og navnlig paa de Punkter, hvor Lovforslaget, paa en mere fremtrædende Maade forandrer den bestaaende Ret. Det første Afsnit i Lovforslaget handler om Konkursens Retsvirkninger. Det søger at samle de Regler, som gjælde i saa Henseende, søger altsaa at tydeliggjøre, hvad Konkurstilstanden har at betyde, hvilke Følger den har for den Paagjældende og hans Kreditorer, og hvilken Indflydelse den udøver paa hans Raadighed over Formuen i det Hele. Denne første Afdeling afviger ikke særdeles væsentligt fra den gjældende Ret undtagen paa et enkelt Punkt. I det Væsentlige indeholder den kun en Redskrivning af det, der allerede maa siges at være den gjældende Retts Regler, kun saaledes, at man søger at klare enkelte Punkter, hvori den nuværende Praxis enten er mindre sikker eller maasse mindre rigtig. Som saadanne Punkter, hvor man har villet, ikke indføre noget Nyt, men bringe til større Klarhed, hvad der maa siges allerede at gjælde, kan nævnes § 16, som er rettet mod de Overdrivelser, som ikke saa sjældent have gjort sig gjældende i Tæren om, hvad der bør inddrages under Konkursen, idet der har været en Tilbøielighed til paa en Maade at gjøre den Sætning gjældende, at Bordet fanger, en Tilbøielighed til at betragte Alt, hvad der af en eller anden Grund kommer under Eksterrettens Haand i det Dieblil, den tiltræder Behandlingen, som Noget, der uigjenkaldelig gaar ind under Konkursen. Mod de Overdrivelser, som man har gjort sig skyldig i baade her og paa andre Steder, er det, at § 16 er rettet, idet den søger at hævde en Sætning, som iøvrigt ogsaa maa anses anerkjendt i den gjældende Ret, nemlig at Boet ikke kan tilegne sig Gjenstande, som ere overdragne paa en saadan Maade, at Overdrageren ikke kan antages at have villet stille sig ved Gjenstanden undtagen under Forudsætning af, at det tilsagte Bederlag blev ham tildele. — En anden Paragraf,

som ogsaa har til Hensigt at klare et Punkt, med Hensyn til hvilket den gjældende Ret maasse ikke er fuldstændig sikker, er § 17, som i Overensstemmelse med den Grundsætning, der udtales i § 1, nemlig at Konkursen udstrækker sig over hele Skyldnerens Formue, udtaler den Retssætning, at som en Følge heraf gaa ogsaa i Reglen, forsaavidt ikke Andet maatte blive vedtaget, Brugsrettigheder, der tilkomme ham, ind under Konkursen, saaledes at det Udbytte, disse Brugsrettigheder kunne afgive, komme til Boets Fordel. — I det 5te Kapitel, som handler om Konkursordenen, er der nogle enkelte Afvigelser, som ikke have nogen meget væsentlig principiel Karakter, men som dog ikke er uden praktisk Betydning. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at der i § 33 Nr. 2 Litra a er givet en udtrykkelig Regel angaaende et Punkt, som hidtil har staaet noget usikkert, nemlig det Spørgsmaal, hvorlænge Fortrinsretten for Husleie bevares. I Litra e er der foruden Forbrottens Krav paa Erstatning for Gaardskjæld tillige opført hans Krav paa Erstatning for Mangler ved Besætning og Inventarium, en Fordring, som efter den nuværende Lovgivning har en anden og fortrinligere Plads i Konkursordenen, men som man har ment under de nuværende økonomiske Forhold, hvor en Fæsters Bo ikke kan betragtes som i Reglen værende meget fattigt, snarere bør have sin Plads paa dette Sted; og endelig have vi i Litra l en Regel, som maasse i praktisk Henseende er den vigtigste af alle Regler, som vedkomme Konkursordenen, nemlig en Regel om, at den samme Fortrinsret, som efter den gjældende Lovgivning tilkommer Dyende eller tjenende Personer overhovedet for deres Løn, ogsaa skal tilkomme Fabrikarbejdere, Haandværksvende, Haandværksdreng og Dagleiere for deres Krav paa Løn og Kostpenge for Tjeneste eller Arbejde, ydet i det sidste Aar. Det er Noget, som i den senere Tid jævnlig har været Gjenstand for forskjellige Afgjørelser, om Haandværksvende have denne Fortrinsret i Lighed med Dyende. Det maa erkjendes, at i ethvert Fald er en bestemt Afgjørelse af dette Spørgsmaal til den ene eller anden Side ønskelig, og Lovforslaget har, som det vil ses, troet at burde gaa den